

Dopisy Annamalai svámího

dopis č. 14 a 15

zveřejněno na www.rudolfskarnitzl.cz

Dopisy Annamalai svámího, adresované jeho příteli Brunovi a jeho manželce (či přítelkyni) Anitě, kteří žili nebo stále žijí ve Švýcarsku, pocházejí z období let 1985 – 1995. Pokrývají tedy posledních deset roků života Annamalai svámího. Při překladu

dopisů byly vynechány části, kde Annamalai svámí děkuje za finanční podporu a stejně tak nejsou přeloženy i případné záležitosti osobního rázu. Obsah dopisů ale z naprosté většiny tvoří obecně použitelné duchovní pokyny Annamalai svámího, který – jak sám občas v dopisech zmiňuje – učí jen to, co jej naučil Ramana Maháriši. Dopisy na sebe prakticky nenasazují, takže jsou překládány nahodile a číslování je pouze orientační.

Dopis č. 14 – Tiruvannamalai, 27. 1. 1988

Můj drahý Bruno,

ať Tě vždy doprovází milost Šrí Bhagavána a vede Tě k opravdovému cíli života!

Buď prosím pamětlivý toho, že cesta životem jednoho dne končí a že dochází naplnění jedině tehdy, když dosahujeme našeho skutečného, pravého Já (Self). Vše živé hledá štěstí a blaženost. Ale hledání štěstí vně, prostřednictvím mysli a smyslů, je mylné. Je to iluzorní hledání. Nic vnějšího, nic hmotného, nic, co přichází z mysli a smyslů, nám nemůže poskytnout úplnou spokojenost a nerušené štěstí. Jakékoli štěstí nebo i klid, který je závislý na vnějším, zmizí v okamžiku, kdy se změní vnější podmínky. Ale mír vnitřního, pravého Já (Self, *átmanu*) není závislý na ničem vnějším. Existuje sám o sobě. Je samozářící. Je stále zde. Jen je nutné k němu nasměrovat naši pozornost. Například – může mít doma drahocenný klenot, ale zapomeněš na to. I když je stále u tebe doma, nevíš o tom, kvůli své zapomětivosti. Ale jakmile si vzpomeneš, klenot je stále zde. V momentě, kdy si vzpomeneš na jeho existenci, budeš šťastný, jakoby si ho znovu našel.

Stejně je to i s neuvědoměním si naše skutečného, pravého Já. Jsme nešťastní, protože hováme představám naší mysli a na naše pravé Já zapomínáme. Dokud se ztotožňujeme s naším tělem a myslí, tak se musíme smířit s nespokojeností, protože samotná mysl představuje nespokojenost. Proto, alespoň od teď, jednej moudře. Zbav se tohoto ztotožňování. Buď tichý a poznávej, že jsi pravé Já, že jsi mír, že jsi blaženost. Tvojí skutečnou podstatou je mír, ale ty díky své nespokojené mysli sníš a žiješ v utrpení. Uvědom si to. Pravému Já můžeš dát jakékoli jméno – Bůh, nebo *átman*, ale pravé Já je mimo všechna jména a formy.

Jsi všeprostupující vědomí. Jsi vše živé. Jsi svět. Nic od tebe není oddělené. Jsi nekonečný. Nic tě nemůže svázat. Nemáš žádná omezení. Buď si toho vědom. Uvědomuj si svůj vnitřní poklad. Všechna omezení a všechny vazby jsou vytvořeny tvou myslí. Ty však nejsi mysl. Jsi všudypřítomné, pravé Já. Pouze uvědoměním si tvého skutečného, pravého Já skončí všechna bída a problémy a budeš zcela volný. S tím není porovnatelné nic, co lze v iluzorním světě získat.

S pokorou se modlím, ať si vše živé uvědomí své pravé Já a žije v míru, blaženosti a v lásce.

S láskou a požehnáním

Annambal Swami
(ANNAMALAI SWAMI)

Dopis č. 15 – Tiruvannamalai, 18. 5. 1987

Můj drahý Bruno,

modlím se, ať je milost Šrí Bhagavána stále s tebou a ať tě doprovází a vede správným směrem.

Obdrželi jsme čokoládu, kterou jsi nám poslal. Spolu s ostatními stoupenci jsme ji s radostí snědli, protože to byl tvůj dar lásky a laskavosti.

Dostali jsme i tvůj dopis, kde nám děkuješ za předchozí dopisy. Doufám, že se tobě i Anitě daří dobře.

Přijít do kontaktu s realizovanou bytostí a sloužit jí, to je vždy jen díky milosti Bhagavána. Je to vzácné štěstí, někoho takového potkat, vzplanout k němu láskou a moci mu sloužit, jako jsem například já mohl sloužit Šrí Bhagavánovi. Služba a pomoc, kterou mudrcům poskytujeme, nikdy nepřijde nazmar. Ať už se dostaneme do kontaktu s mudrci jakýmkoli způsobem, nebo ať už jim jakkoli posloužíme, tak tyto činy nikdy nezůstanou bez odezvy. Dobré skutky, vykonané ve prospěch mudrců, nakonec nevyhnutelně povedou k nárůstu naší touhy realizovat Pravdu, nebo rozhojní zbožnost k Pánu. Cokoli, co zde na zemi získáme, to také ztratíme, ať už nepřízní osudu nebo smrtí. Pouze Vědomí, blaženost pravého Já (Self), láska k Bohu jsou smrtí nedotčeny.

Za vše dobré, co jsi pro mě a Sundarama (*sloužící a překladatel Annamalai svámiho – pozn. překl.*) vykonal, se modlím, ať ti Šrí Bhagaván požehná mírem a blažeností pravého Já. Ať nám milost Šrí Bhagavána dá navždy spočinout v míru *átmanu*. Jiného útočiště pro nás není. Ať Šrí Bhagaván žehná tobě i všemu živému.

S láskou a požehnáním

Annambal Swami
(ANNAMALAI SWAMI)